

לסבית קל יותר, כי לה יש הסבר עובדתי מדוע לא התחתנה ולמה אין לה ילד.

כמו רווקה

לסביות יש כעיייה ביצירת קשר, הנובעת מהעובדה הסטטיסטית שהן מהוות רק 10% מ'האוכלוסייה'. מקומות-השיגשג ש'להן הם מועטים. מדי יום שלישי מתקיים ערב נשים כמועדון התיאטרון בתל-אביב, ומדי פעם מתקיימות גם מסיבות פרטיות. ככל שאנחנו מתבגרות יותר, החברות הסטרייטיות שלנו מתחננות ויולדות ילדים. ואנחנו נשארות חברות לסביות. יותר קל איתן כי הלסביות היא נושא מאוד מהיר תי בחינוך, אבל קיימת כעיייה במציאת בתי-זוג.

הסיכויים לפגוש מישהי הם אפסיים. הקהילה קטנה, ואת הרוב מכירים אחרי זמן קצר, ואז גם יודעים שהיא לבר ואני לבר, אבל אין לנו מה לעשות בידור. זאת הסיבה שבגללה המון לסביות הן בודדות. אחרי תקופה

שיש להן הרבה כוח ואסטרטגיות, אבל הדרך היחידה שלהן להתמודד עם מה שיש בהן זה כחיזוניות. נשים ברמה גבוהה יותר יילכו לנישואים, וכך יבטאו את הכוח והסמכותיות.

סמדר מאוד רוצה לרדים אבל היא חוששת מזה. 'בקשר בין לסביות יש תמיד הרגשה של ארעיות. אין הסכמי-נישואים כובל, וברגע שהעניין מתחיל לצלוע הבלמים למניעת הפירוד הם חלשים. מה שקורה זה שלפעמים את מתבוססת בתוך ביצה רק מהפחד שיעזבו אותך. זאת הסיבה שיחסים בין נשים נבנים עם הרבה הגנות. לאירך כל הדרך קיימת מחשבה נגטיבית כאילו שברור שניפרד. זו הסיבה שכל אחת מקיפה את עצמה בהגנות, כדי שלא ליפול על הפנים אחרי הפרידה.

במיוחד הייתי רוצה ללדת ילד במסגרת מערכת-יחסים עם חברה. אבל בינתיים אין לי קשר כליכך חזק עם אף אחת. יש יתרון בגיי רוחים בין לסביות. תמיד ברור שהאם שילדה את הילד היא זאת שתיקה אותו. 'הרבה יותר לסביות ללדות

היום מאשר כעשורים קודמים. אבל עדיין הקרקע אינה בדיוק נרחבת. אני לא הייתי רוצה שכשהילד שלי יילך לכיתה א' תברו יצעקו לעברו: 'אמא שלך לסבית'.

זוג לסביות החיות יחד והרוצות ילד משותף, לוקחות ודע מחבר, בדרך-כלל הומו. לפני זוג כזה עומדת כעיייה חברתית לא-קלה. הילד שלהן עלול לעבור נתיב ישר. קיימת גם כעיייה כלכלית. מוסדות המדינה אינם מכירים במישפחה חד-מינית. אין הטבות סוציאליות, אין משכנתא, ואין הנחות המוצעות לזוג צעיר.

סמדר היתה רוצה שיכירו בה כשווה כעניי החוק. לדעתה זה יגביר את הלגיטימציה בחברה. הליגיטימציה מסוימת בקשר. אפישר לראות זאת בסצנות-קיינאה בין בחורות, שהן סצנות סופר-אמוציונליות.

לעומת הברידות המזהרות של הלסביות כסינגל, החיים בזוג מתארים כאידיליה.

אין חוקים ברורים להתנהגות כווג. הכל יורם. כל אחת תורמת לקשר. יש הרדיות. יש הבנה עמוקה. המהות הוזה מביאה את המצב לקיצוניות חיובית ושליטת. יש אוכססיות מסוימת בקשר. אפישר לראות זאת בסצנות-קיינאה בין בחורות, שהן סצנות סופר-אמוציונליות.

במסגרת החיים כווג תופסת לפעמים אחת מהן את תפקיד הגיבור. סמדר אינה יכולה להביח את דפוס-ההתנהגות הזה. התחרה שלנו היא מצ'ואיטיטי. הגבר שולט, והצנחן הוא גיבור. הנשים סובלות ושוקקות. אני חושבת שהבחורות, המחקות את הגבר בהתנהגות ובלבוש, הן בחורות

פרקליט גרין נורדיש העלים רוחים עממרי? קר פיקוריו לשעבר, מוכנים ללכת עברו באש ובמים.

רמב"ם בג'ונגל

נורדיש השתנה מאוד כי מראהו החיצוני בשנים האחרונות.

הגבר הכרסתן לבוש ברישול מסויים, בענינה צעקנית מפוספסת ובמכנסים הנשמטים מתחת לכרסו. אין הוא נראה כנהנתן, או כאחד המחפש את הבלי העולם הזה. הוא יליד וילנה (1930), ועלה לישראל עם משפחתו בגיל שלוש. הוא למד בסיבה והיה תלמיד-החכם ועילוי. בגיל 13 הצטרף להגנה וב-1947, כנער בן 17, נשלח להגן על גוש-עציון.

מאו נלחם בכל מלחמות יש' ראל עד מלחמת יום-כיפור. הוא זכה בתהילה, ובשם של מפקד קפי' דן, נוקשה ומהיר-חומה. גם כאשר מרוב תיסכול ומרירות עזב את הארץ, ופנה לחפש אוצרות והרפתקאות בבאנג'י, לא חיפש חיים קלים. סיפר גורדיש להגולם הזה: 'אני חי שם כמעט כל השנה ביער. קמים ב-4 ומתחילים לעבוד ב-5.30. חוזרים למחנה שבתוך היער בשעה 7 בערב. אחר-כך יש עוד עבודת-זמינה, ואם יש זמן, אני קורא את הרמב"ם'.

עמרמי לקח טרמפ על גורר ריש, 'אומרים מכרים. גורדיש חי ביער וכרה ילומים, ועמרמי חי בתל-אביב וגייס משקיעים'. אז גורדיש הפגין חברות טובה ב-1979, כאשר נודע שעמרמי מיהר לישראל, הלך לבית-המעצר וחתם על ערבות עבורו שותפו. 'עד היום אני אסיר תודה לו על כך', אמר עמרמי השבוע בבית-הדין.

אולם כאשר התברר לעמרמי כי גם אחרי הסכסוך-הפרדה ביניהם ממשיך גורדיש לעבוד ולהרוויח כסף, החל בתביעות לקבלת כספו והשקעותיו בחוזה. שיתוף, כוררר יות ואף תביעה מישפטית קודמת, באותו העניין, הוגשה על-ידי עמרמי לבית-הדין מישפט בתל-אביב. הוא השיג אז צו-עיצוב-ציאה מהארץ נגד גורדיש, במעמד צד אחד. אבל כאשר הגיע המועד לשלם את האגרה המישפטית, ביטל אז עמרמי את התביעה. ב-1984 חידש אותה בשנייה מסויימים. השבוע החלה השופטת הדסה בן-ציעו לשמוע את הראיות בתיק. בשלושת הימים שהוקדשו למישפט נחקר התובע, עמרמי, וכמה מעובי-דיו הנמצאים בישראל. אחר-כך יידחה המשך המישפט למשך חודש-שניים, ורק אז יגיע תורו של גורדיש להעיד.

טענה מישפטית אחת שטוען גורדיש נראית צורמת במיוחד, לאור עברו. בפתח כתב-ההגנה הוא טוען שלבית-הדין מישפט הישראלי אין סמכות לרדן בתביעה, מכיוון שאינו מתגורר בישראל זה כמה שנים, ואין לו כאן וידה. האם עד כדי כך ניתק את קשריו עם ישראל?

פרקליט רזניק

עמרמי לקח טרמפ על גורדיש... הוא הסביר כי יבוא לביקור, ואם ימצא כי דעת הקהל כלפיו הטינה, יישאר בארץ. הוא לא סיפר לאיש כי הוא חוזר בעצם בגלל ה'מישפט, הקבוע לשבוע שלפני הפסח. מישפט שאם יפסיד בו, הוא יצטרך לשלם הרבה כסף.

גורדיש הוא אדם שנוי-במחלוקת. רבים שונאים ומעטים מעריצים אותו, כעריצי אולם המערצים אותו, כעריצי

אחרי פירסום החלקים מדו"ח ועדת-אגרנט התלונן גורדיש כי למרות שנפגע ממסקנותיה, לא איפשרה לו הוועדה להתגונן מההופיע לפניו. הוא אף פנה לבג"ץ בעניין זה ונדרחה.

פרקליט רזניק

עמרמי לקח טרמפ על גורדיש... הוא הסביר כי יבוא לביקור, ואם ימצא כי דעת הקהל כלפיו הטינה, יישאר בארץ. הוא לא סיפר לאיש כי הוא חוזר בעצם בגלל ה'מישפט, הקבוע לשבוע שלפני הפסח. מישפט שאם יפסיד בו, הוא יצטרך לשלם הרבה כסף.

גורדיש הוא אדם שנוי-במחלוקת. רבים שונאים ומעטים מעריצים אותו, כעריצי אולם המערצים אותו, כעריצי

תמרורים

השופט והשוכטת

נתמנה ♦ לשופט ה-12 בבית המישפט העליון, תיאודור אור (55). אור, יליד פולין, שעלה ארצה בגיל שנה וגדל בעפולה, שבה היה אבי מנהל סניף עמק-יזרעאל של היומן דבר, הוא עצמו עלה על כס' המישפט בראשונה בגיל 33, והוא נשוי לשופטת-שלום היפאית עורכת-דין. הוא עצמו עלה על כס' המישפט בראשונה בגיל 33, כשופט-שלום בעפולה, תפקיד שאותו החליף עד מהרה בכס שופט מחוזי בצפת.

אחד ממאתיים

נפטור ♦ בניירוהפ שבמדינת פנסילבניה האמריקאית, בגיל 52, מסיבות כלתי-ידיעות, אברט (,אייבי) הופמן, לוחם ניצחי במימסד האמריקאי על כל שלוחות תיו ומי שהיה, בשעתו, הרוח החיה כמ'פילנת הנוער הבינלאומי (היי-היפ), שאירגנה, בשנות ה-60, את הפגנות ההמוניות נגד המילחמה בוויאטנאם. הופמן היהודי, שפערי לותו הציבורית הראשונה היתה השתתפות במיצעדי המחאה וה' אחווה של שחורים ולבנים (והאחי רונה: חתימה, בראשית החודש, על מודעת 200 האישים היהודיים בניו יורק טיימס נגד מדיניות ישראל בשטחים — 'לא, מר שמיר') היה בעשור האחרון בחיטות גם מס' בות אחרות: פעם הציע לבחור בחויר לנשיא איצות-הברית; פעם נעצר משיבש למכור לסוכן-בר' לשת מוטווה קילו קוקאין וחצי (וכדי שלא להיעצר, משגמלת מן המעצר, קיצר את אפו בניתוח פלאסטי) ופעם אחרת התחזה ל' מבקר-המיסעות של הירחון פני-בו'. דבר שאיפשר לו, לפי עדותו, לסעוד בחינם, ב-50 המיסעות ה' יקרות ביותר בארצות-הברית.

איינשטיין ובן-גוריון

נפטור ♦ בתל-אביב, בגיל 87, משה ציפר, מחשוני הפסלים ומעצבי-האנדרטות בארץ. ציפר, יליד פולין, היה, בשנותיו הראשוניות בארץ, חבר קיבוץ בית-אלפא שלמרגלות הגלבוע, אך חלה ונש' לח לריפוי בפאריס, שבה גילה את הפיסול, ושרדכו הנציה, לימים, דיוקנות ראשיהם של אישים יהודיים (כאלברט איינשטיין) וישראליים (כרודי בן-גוריון) וגם עיצב מיספר רב של אנדרטות לזכר חל' לי מלחמת-העצמאות (בין השאר: אנדרטת פורצי הדרך לירושלים, ליד חולדה; אנדרטת חללי מיל-חמת-העצמאות בתניה).

שעון במיליון

נמכר ♦ ב'נבנה, במכירה פומ' בית, תמורת שני מיליון 740 אלף דולר, 'שעון הכיס', 'קמ'ה' (על שם קבוצת-כוכבים) למיליונר דרום-אמריקאי המבקש לשמור על אלמוניותו. השעון, בקוטר של 88 מילימטר, הנחשב עתה לשעון היקר ביותר בעולם, יוצר על-ידי יצרני שעוני-היוקרה פאטק פ'ליפ' ליום השנה ה-150 לקיום חברתם והוא עשוי זהב 18 קראט, מעוטר ב-126 אבנייהן ומכיל 332 ברגים 68 קפיצים.

העולם הזה 2694